

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (pátého senátu)

22. dubna 2010*

Ve věcech T-274/08 a T-275/08,

Italská republika, zastoupená S. Fiorentinem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené F. Jimeno Fernándezem a P. Rossim, jako zmocněnci,

žalované,

* Jednací jazyk: italština.

jejímž předmětem je ve věci T-274/08 návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2008/396/ES ze dne 30. dubna 2008 o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných z Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) pro rozpočtový rok 2007 (Úř. věst. L 139, s. 33) v rozsahu, v němž zahrnuje úroky z částek k tíži rozpočtu Italského státu ve smyslu čl. 32 odst. 5 nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1), a ve věci T-275/08 návrh na částečné zrušení rozhodnutí Komise 2008/394/ES ze dne 30. dubna 2008 o schválení účetních závěrek některých platebních agentur v Německu, Itálii a na Slovensku týkajících se výdajů financovaných záručními sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOZF) pro rozpočtový rok 2006 (Úř. věst. L 139, s. 22), v rozsahu, v němž zahrnuje úroky z částek k tíži rozpočtu Italského státu ve smyslu čl. 32 odst. 5 nařízení č. 1290/2005,

TRIBUNÁL (pátý senát),

ve složení M. Vilaras, předseda, M. Prek (zpravodaj) a V. M. Ciucă, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 25. listopadu 2009,

vydává tento

Rozsudek

Právní rámec

Právní úprava týkající se financování společné zemědělské politiky

- 1 Základní právní úpravu týkající se financování společné zemědělské politiky tvoří, co se týče výdajů vynaložených od 1. ledna 2007, nařízení Rady (ES) č. 1290/2005 ze dne 21. června 2005 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 209, s. 1, dále jen „základní nařízení“).
- 2 Podle článku 49 základního nařízení:

„[Základní nařízení] se použije ode dne 1. ledna 2007 [...]

Ode dne 16. října 2006 se však použijí tato ustanovení:

– [...]

– článek 32 na případy sdělené v rámci článku 3 nařízení (EHS) č. 595/91, u nichž nebylo k 16. říjnu 2006 dosaženo úplného zpětného získání částek,

– [...]“

3 Bod 25 odůvodnění základního nařízení zní následovně:

„Aby byly chráněny finanční zájmy rozpočtu Společenství, měly by členské státy přijmout opatření s cílem ověřit, že operace financované z fondů opravdu probíhají a že jsou řádně prováděny. Rovněž je nutné, aby členské státy předcházely veškerým nesrovnalostem způsobeným příjemci a účinně je odstraňovaly.“

4 Bod 26 odůvodnění základního nařízení uvádí následující:

„V případě zpětného získávání částek vyplacených z EZZF by částky získané zpět měly být vráceny do fondu, jedná-li se o výdaje, jež nejsou v souladu s právními předpisy Společenství a na něž neexistuje žádné právo. Měl by být stanoven systém finanční odpovědnosti v případě, že dojde k nesrovnalostem a celá částka není získána zpět. K tomuto účelu je vhodné upravit postup umožňující Komisi chránit zájmy rozpočtu Společenství přijetím rozhodnutí o tom, že dotyčnému členskému státu bude připsána k tíži část částek, k jejichž ztrátě došlo z důvodu nesrovnalostí a jež nebyly získány zpět v přiměřené lhůtě. V některých případech nedbalosti ze strany členského státu by mělo být odůvodněné přičíst dotyčnému členskému státu k tíži celou částku. Aniž jsou dotčeny povinnosti, které mají členské státy na základě svých vnitrostátních

postupů, je nicméně vhodné, aby byla finanční zátěž rozdělena spravedlivě mezi Společenství a členské státy.“

- 5 Článek 30 odst. 1 základního nařízení stanoví, že „do 30. dubna roku následujícího po daném rozpočtovém roce rozhodne Komise o schválení účetních závěrek akreditovaných platebních agentur [...] na základě informací sdělených v souladu s čl. 8 odst. 1 písm. c) bodem iii).“

- 6 Podle čl. 8 odst. 1 písm. c) bodu iii) základního nařízení předají členské státy Evropské komisi za činnosti související s operacemi, které jsou financovány Evropským zemědělským záručním fondem (EZZF), „roční účetní závěrku akreditovaných platebních agentur spolu s prohlášením o věrohodnosti podepsaným odpovědným pracovníkem akreditované platební agentury a spolu s příloženými informacemi nezbytnými k jejímu schválení, jakož i zprávou o osvědčení vydanou certifikačním subjektem“.

- 7 Podle čl. 32 odst. 1 základního nařízení „částky získané zpět v důsledku nesrovnalostí nebo nedbalostí a související úroky se převádějí na akreditované platební agentury, jež je zaúčtují jako účelově vázaný příjem EZZF v měsíci, kdy byly skutečně inkasovány“.

- 8 Podle čl. 32 odst. 3 základního nařízení odevzdají členské státy Komisi při předložení roční účetní závěrky podle čl. 8 odst. 1 písm. c) bodu iii) souhrnný seznam řízení o zpětném získání částek zahájených v důsledku nesrovnalostí a zároveň poskytnou rozpis částek, které ještě nebyly získány zpět, sestavený podle správního nebo soudního řízení a podle roku prvotního zjištění nesrovnalosti správním orgánem nebo soudem.

9 V souladu s čl. 32 odst. 4 základního nařízení:

„Komise může rozhodnout o tom, že částky, které mají být získány zpět, uhradí členský stát:

- a) pokud členský stát nezahájil veškerá správní nebo soudní řízení podle vnitrostátních právních předpisů a právních předpisů Společenství s cílem zpětného získání částek v roce následujícím po prvotním zjištění správním orgánem nebo soudem;

- b) pokud nedošlo k prvotnímu zjištění správním orgánem nebo soudem nebo pokud k němu došlo se zpožděním, které může ohrozit zpětné získání částek, nebo pokud nebyla nesrovnalost zahrnuta do souhrnného seznamu [...] v roce prvotního zjištění správním orgánem nebo soudem.“

10 Článek 32 odst. 5 základního nařízení stanoví:

„Pokud nebyly částky získány zpět během čtyř let následujících po dni prvotního zjištění správním orgánem nebo soudem nebo během osmi let, jestliže je zpětné získání předmětem vnitrostátního soudního řízení, nese finanční důsledky toho, že nedošlo ke zpětnému získání částek, z 50 % dotyčný členský stát a z 50 % rozpočet Společenství.

Dotyčný členský stát uvede v souhrnném seznamu uvedeném v odst. 3 prvním pododstavci odděleně částky, které nebyly získány zpět ve lhůtě stanovené v prvním pododstavci tohoto odstavce.

Rozdělením finanční zátěže v souladu s prvním pododstavcem v důsledku toho, že částky nebyly získány zpět, není dotčena povinnost dotyčného členského státu pokračovat v řízeních o zpětném získání částek na základě čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení. 50 % částek takto získaných zpět je připsáno ve prospěch EZZF, po uplatnění odpočtu podle odstavce 2 tohoto článku.

Je-li v rámci řízení o zpětném získání částek pravomocným správním nebo soudním aktem stanoveno, že nedošlo k nesrovnalosti, vykáže dotyčný členský stát vůči EZZF jako výdaj finanční zátěž, kterou nesl podle prvního pododstavce.

Pokud však z důvodů, jež nebyly způsobeny dotyčným členským státem, nemohla být částka získána zpět ve lhůtě uvedené v prvním pododstavci a částka, která má být získána zpět, přesahuje 1 milion [eur], může Komise na žádost členského státu lhůty prodloužit nejvýše o 50 % původně stanovených lhůt.“

- ¹¹ Podle článku 6 nařízení Komise (ES) č. 885/2006 ze dne 21. června 2006, kterým se stanoví prováděcí pravidla k [základnímu nařízení], pokud jde o akreditaci platebních agentur a dalších subjektů a schválení účetní závěrky EZZF a EZFRV (Úř. věst. L 171, s. 90), platí, že „roční účetní závěrky uvedené v čl. 8 odst. 1 [písm.] c) [,] iii) [základního] nařízení zahrnují [...] tabulku částek, které mají být získány zpět na konci šetření, sestavenou v souladu s modelem podle přílohy III“.

Právní úprava týkající se souhrnného rozpočtu Evropských společenství

- 12 Článek 71 odst. 4 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství (Úř. věst. L 248, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 74, dále jen „finanční nařízení“), stanoví, že „podmínky, za kterých jsou úroky z prodlení ve prospěch Společenství splatné, jsou uvedeny v prováděcích pravidlech“.
- 13 Podle čl. 86 odst. 1 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2342/2002 ze dne 23. prosince 2002 o prováděcích pravidlech k [finančnímu nařízení] (Úř. věst. L 357, s. 1; Zvl. vyd. 01/04, s. 145) platí, že „aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení vyplývající z použití zvláštních odvětvových předpisů, je každá pohledávka, která není [...] zaplacená, zatížena úroky z prodlení“.

Skutečnosti předcházející sporům

- 14 Za účelem vydání osvědčení pro rozpočtové roky 2006 a 2007 některých italských platebních agentur, zejména Agenzia per le erogazioni in agricoltura (AGEA, Agentura pro poskytování podpor v zemědělském odvětví) podle článku 30 základního nařízení a za účelem přípravy sdělení Komisi informací, o které žádá, byla provedena kontrolní mise zmocněnců Generálního ředitelství (GŘ) „Zemědělství“ Komise v Itálii ode dne 27. do 30. listopadu 2007. Cílem této mise bylo určit informace, které mají být Komisi zaslány, pokud jde o částky související s nesrovnalostmi, kvůli nimž bylo zahájeno řízení o zpětném získání částek.
- 15 Dopisy ze dne 1. února 2008 zaslala AGEA Komisi souhrnné seznamy řízení o zpětném získání částek zahájených v důsledku nesrovnalostí doplněné vysvětlujícími poznámkami, ve kterých uvedla, že „si vyhrazuje právo veškeré iniciativy určené k ochraně finančních zájmů Italského státu s ohledem na náhradu částek, které se

projeví jako nesplatné na základě kritérií stanovených pro výpočet úroků tak jako úroky, které požaduje Společenství“.

- 16 Dne 28. března 2008 (věc T-274/08) a 22. dubna 2008 (věc T-275/08) zaslala Komise Italské republice sdělení, ve kterém uvedla účetní závěrky platebních agentur, které budou navrženy ke schválení, a upřesnila, že částky stanovené z titulu finančních důsledků, které vyplývají z toho, že po zjištění nesrovnalostí nebyly částky získány zpět, byly určeny na základě informací, které zaslala AGEA.
- 17 Dne 30. dubna 2008 přijala Komise na základě informací poskytnutých platebními agenturami členských států rozhodnutí 2008/396/ES o schválení účetních závěrek platebních agentur členských států týkajících se výdajů financovaných z EZZF pro rozpočtový rok 2007 (Úř. věst. L 139, s. 33) (věc T-274/08), jakož i rozhodnutí 2008/394/ES o schválení účetních závěrek některých platebních agentur v Německu, Itálii a na Slovensku týkajících se výdajů financovaných záruční sekci Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu (EZOF) pro rozpočtový rok 2006 (Úř. věst. L 139, s. 22) (věc T-275/08).
- 18 Rozhodnutí 2008/396 a 2008/394 uvádějí částky, které musí být vráceny každým členským státem nebo které jim musí být převedeny, včetně částek vyplývajících z uplatnění čl. 32 odst. 5 základního nařízení.
- 19 V případě Italské republiky stanoví rozhodnutí 2008/396 a 2008/394 odpočty z jejích záloh ve výši 114 581 208,51 eur a 99 839 568,22 eur z titulu částek, které mají být z důvodu nesrovnalostí nebo nedbalostí vráceny. Tyto sumy zahrnují částky, které odpovídají finančním důsledkům k tíži Italské republiky při uplatnění čl. 32 odst. 5 základního nařízení, pokud nebyly částky splatné v důsledku nesrovnalostí nebo

nedbalosti získány zpět během čtyř let následujících po dni prvotního zjištění správním orgánem nebo soudem nebo během osmi let, jestliže je zpětné získání předmětem vnitrostátního soudního řízení.

Řízení a návrhová žádání účastníků řízení

- 20 Návrhy, které došly kanceláři Tribunálu dne 11. července 2008 a byly zapsány do rejstříku pod čísly věcí T-274/08 a T-275/08, podala Italská republika projednávané žaloby.
- 21 Na základě zprávy soudce zpravodaje rozhodl Tribunál (pátý senát) o zahájení ústní části řízení v těchto dvou věcech.
- 22 Řeči účastníků řízení a jejich odpovědi na otázky položené Tribunálem byly vyslechnuty na jednání konaném dne 25. listopadu 2009.
- 23 Po vyslechnutí účastníků řízení k tomuto bodu během jednání se Tribunál (pátý senát) domnívá, že je třeba spojit tyto dvě věci pro účely rozsudku v souladu s čl. 50 odst. 1 jeho jednacího řádu.
- 24 Ve věci T-274/08 navrhuje Italská republika, aby Tribunál zrušil rozhodnutí 2008/396 v rozsahu, v němž vypočítává úroky z částek k tíži rozpočtu Italského státu pro rozpočtové období 2007 na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení.

- 25 Ve věci T-275/08 navrhuje Italská republika, aby Tribunál zrušil rozhodnutí 2008/394 v rozsahu, v němž vypočítává úroky z částek k tíži rozpočtu Italského státu pro rozpočtové období 2006 na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení.
- 26 Ve věcech T-274/08 a T-275/08 Komise navrhuje, aby Tribunál:
- žalobu zamítl;

  - uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 27 Na podporu svých žalob Italská republika vznáší jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 32 odst. 5 základního nařízení.

Argumenty účastníků řízení

- 28 Italská republika tvrdí, že se Komise dopustila nesprávného výkladu čl. 32 odst. 5 základního nařízení. V podstatě vytýká Komisi, že po ní požadovala zaplacení částek

na základě tohoto ustanovení včetně úroků, přestože nebylo podle italského práva možné účtovat úroky bez rozhodnutí soudu.

- 29 Zprvce má Italská republika za to, že čl. 32 odst. 5 základního nařízení musí být vykládán tak, že se týká pouze částek, a nikoliv případných úroků plynoucích z těchto částek. V tomto ohledu zdůrazňuje, že toto ustanovení se netýká úročení, přestože první odstavec uvedeného článku úroky výslovně zmiňuje. Vychází z toho, že zákonodárce Společenství chtěl v odstavci 1 a odstavci 5 článku 32 základního nařízení upravit dvě různé situace. První odstavec tohoto článku podle názoru Italské republiky odkazuje na situace, kdy řízení o zpětném získání bylo ukončeno a úroky již byly zpětně získány od příjemců. Bylo by tudíž nepřiměřené, aby si je členský stát mohl „hromadit“. Naproti tomu čl. 32 odst. 5 základního nařízení se vztahuje na probíhající řízení, u nichž je zahrnutí platby úroků, jakož i data, od kterého mají běžet, nejisté.
- 30 Italská republika dále tvrdí, že jelikož má čl. 32 odst. 5 základního nařízení výjimečnou povahu a odchyluje se od obecné zásady uvedené v odstavci 1 tohoto článku, měl by být vykládán úzce s přihlédnutím k tomu, že výraz „úroky“ není výslovně zmíněn.
- 31 Zadruhé se Italská republika domnívá, že tento výklad zohledňuje právní nemožnost členského státu určit výši úroků, pokud pohledávka vůči příjemci prostředků nebyla soudně zjištěna, neboť podle článku 2033 codice civile (italský občanský zákoník) přísluší soudu určit výchozí bod pro výpočet úroků podle toho, zda příjemce prostředků jedná v dobré víře, či nikoliv. Kromě toho se Italská republika domnívá, že to, že se nezohlední úroky, pokud nejsou částky definitivně přičitatelné, lépe odpovídá logice

čl. 32 odst. 5 základního nařízení, z jehož třetího, čtvrtého a pátého pododstavce plyne, že se jedná o paušální provizorní schválení s možností následné náhrady.

- 32 Zatřetí Italská republika tvrdí, že nikdy nesouhlasila, a to ani mlčky, s kritérii pro výpočet uloženými Komisí. Italská platební agentura vždy tvrdila jednak to, že pokud jsou řízení o zpětném získání napadána před vnitrostátními soudy, částky splatné členským státem na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení nesmí zahrnovat úroky, a jednak to, že o tom výslovně uvědomila Komisi během postupu před zahájením soudního řízení a vyhradila si právo obrátit se na soudy Společenství. Skutečnost, že platební agentura při předložení Komisi dokumentů nezbytných pro schválení účetních závěrek zahrnula úroky do částek splatných na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení, je nerozhodná.
- 33 Komise popírá argumenty Italské republiky a má za to, že neprovedla nesprávný výklad čl. 32 odst. 5 základního nařízení.

Závěry Tribunálu

- 34 Úvodem je třeba podotknout, že v rámci svého jediného žalobního důvodu se Italská republika snaží prokázat, že rozhodnutí 2008/396 a 2008/394 musí být zrušena, neboť Komise se tím, že zohlednila úroky na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení, dopustila nesprávného výkladu tohoto ustanovení. Vzhledem k tomu, že Komise uložila Italské republice odpočty ze záloh na základě článku 32 základního nařízení ve výši 114 581 208,51 eur (věc T-274/08) a 99 839 568,22 eur (věc T-275/08), odpočty, které zahrnovaly částky na základě odstavce 5 tohoto článku, vytýká Italská republika Komisi, že při výpočtu posledně uvedených částek zohlednila též úroky.

- 35 Článek 32 základního nařízení se týká povinností členských států, pokud jde o zpětné získání částek od příjemců, kteří se dopustili nesprávností nebo nedbalosti.
- 36 Článek 32 odst. 5 základního nařízení upravuje zvláštní situace, kdy členský stát nezískal částky zpět buď během čtyř let následujících po dni prvotního zjištění správním orgánem nebo soudem, nebo během osmi let, jestliže je zpětné získání předmětem vnitrostátního soudního řízení. V takových situacích je tedy upřesněno, že „finanční důsledky toho, že částky nebyly získány zpět, nese z 50 % dotčený členský stát a z 50 % rozpočet Společenství“.
- 37 Podle ustálené judikatury je pro výklad ustanovení práva Společenství na místě vzít v úvahu nejen jeho znění, ale zároveň kontext, ve kterém se nachází, a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 7. června 2005, VEMW a další, C-17/03, Sb. rozh. s. I-4983, bod 41 a citovaná judikatura, a rozsudek Tribunálu ze dne 6. října 2005, Sumitomo Chemical a Sumika Fine Chemicals v. Komise, T-22/02 a T-23/02, Sb. rozh. s. II-4065, bod 47).
- 38 Ve světle těchto zásad je třeba přezkoumat, zda výrazu „finanční důsledky“ uvedenému v čl. 32 odst. 5 základního nařízení je třeba rozumět tak, že se vztahuje pouze na částky, které nebyly získány zpět, nebo že se vztahuje jak na tyto částky, tak na úroky s nimi související.
- 39 Zaprvé se zdá, že odpověď na tuto otázku může být vyvozena z doslovného výkladu čl. 32 odst. 5 základního nařízení vzhledem k jasnému smyslu výrazu „finanční důsledky“. V tomto ohledu je třeba uvést, že tento výraz má široký význam, neboť může zahrnovat všechny následky finanční povahy spojené s tím, že nejsou získány

zpět částky, které byly převedeny protiprávně. Mezi tyto důsledky náleží nezbytně úroky, které měly být převedeny na základě čl. 32 odst. 1 základního nařízení.

- 40 Zadruhé je tento doslovný výklad potvrzen čl. 34 odst. 1 písm. a) základního nařízení, podle kterého „se považují za účelově vázané příjmy ve smyslu článku 18 [finančního] nařízení [...] částky, které musí být podle článků 31, 32 a 33 tohoto nařízení převedeny do rozpočtu Společenství, včetně souvisejících úroků“.
- 41 Výklad uvedený v bodě 39 výše je rovněž v souladu s obecnou systematikou postupu schvalování účetních závěrek. Článek 32 odst. 5 základního nařízení je třeba vykládat s ohledem na čl. 32 odst. 1 uvedeného nařízení, který tvoří obecný rámec v oblasti vracení Společenství částek splatných v důsledku nesrovnalostí nebo nedbalosti při používání prostředků. Vzhledem k tomu, že odstavec 5 tohoto článku nijak nemění zásadu účtování úroků, ale omezuje se na rozdělení finanční odpovědnosti mezi členské státy a rozpočet Společenství v případě, že nedojde ke zpětnému získání splatných částek v přiměřených lhůtách, vyplývá z toho bezesporu to, že „finanční důsledky“ uvedené v čl. 32 odst. 5 základního nařízení zahrnují zejména jistiny, jakož i související úroky.
- 42 Kromě toho argument vycházející z toho, že neuvedení slova „úroky“ v odstavci 5 článku 32 svědčí o vůli zákonodárce pokrýt jinou situaci, než je ta, která je uvedena v odstavci 1 téhož článku, jelikož se uvedený odstavec 5 vztahuje na schválení pouze paušální a prozatímní, musí být rovněž odmítnut. Je jistě pravda, že podle třetího pododstavce uvedeného odstavce 5 musí členský stát provést řízení o zpětném získání částek. Z toho nutně vyplývá, že částka odpovídající finančním důsledkům může případně být předmětem pozdějších oprav. Tato možnost pozdějších oprav se však týká všech finančních důsledků vypočtených na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení včetně souvisejících úroků ze základních částek. Mezi zohledněním úroků

z titulu finančních důsledků, na které se vztahuje první pododstavec čl. 32 odst. 5 základního nařízení, a prozatímní povahou tohoto schválení tedy není žádný rozpor.

- 43 Je tudíž třeba odmítnout jednotlivé argumenty Italské republiky vycházející jednak z toho, že pouze čl. 32 odst. 1 základního nařízení výslovně odkazuje na účtování úroků, a jednak z toho, že čl. 32 odst. 5 základního nařízení je výjimkou z čl. 32 odst. 1, a tedy by měl být vykládán úzce s přihlédnutím k tomu, že výraz „úroky“ v něm není výslovně zmíněn.
- 44 Zatřetí z preambule základního nařízení, a zejména z bodů 25 a 26 odůvodnění uvedeního nařízení, vyplývá, že systém finanční spoluodpovědnosti zavedený čl. 32 odst. 5 základního nařízení má za cíl chránit finanční zájmy rozpočtu Společenství tím, že připíše k tíži dotyčnému členskému státu část částek dlužných z důvodu nesrovnalostí, jež nebyly získány zpět v přiměřené lhůtě. Jak správně zdůrazňuje Komise, povinnost vrátit úroky splatné v době od zjištění nesrovnalosti do skutečného navrácení dotčených částek má kompenzační povahu, neboť se úroky vztahují ke škodě, kterou dočasně utrpěl rozpočet Společenství z důvodu, že v jeho prospěch nebyla zaúčtována žádná pohledávka. Vynětí úroků z částky, která má být vrácena, a tedy snížení částky k tíži dotyčného členského státu, by bylo tudíž neslučitelné s ochranou finančních zájmů rozpočtu Společenství, který by tak nesl většinu finančních důsledků toho, že nebyly v přiměřené lhůtě vráceny částky splatné v důsledku nesrovnalostí.
- 45 Začtvrté je třeba zdůraznit, že zásada, podle které jsou úroky příslušenstvím pohledávky a uplatní se na ně stejný účetní režim jako na pohledávku, má obecnou platnost v rámci právní úpravy rozpočtu Společenství, jak o tom svědčí čl. 86 odst.1 nařízení č. 2342/2002 přijatý podle čl. 71 odst. 4 finančního nařízení, který upřesňuje, že „aniž jsou dotčena zvláštní ustanovení vyplývající z použití zvláštních odvětvových předpisů, je každá pohledávka, která není [...] zaplácena, zatížena úroky“.

- 46 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba dospět k závěru, že Italská republika neprávem tvrdí, že Komise nesprávně vyložila čl. 32 odst. 5 základního nařízení, když zahrнула úroky do částek splatných na základě tohoto ustanovení.
- 47 Tento závěr nemůže být popřen argumentem Italské republiky, že nemůže použít čl. 32 odst. 5 základního nařízení z důvodu článku 2033 codice civile, který brání přesnému stanovení výchozího bodu pro výpočet úroků, pokud pohledávka nebyla soudně zjištěna.
- 48 Zprvce takový odkaz na vnitrostátní právo není relevantní, pokud jde o jedinou otázku dotčenou v rámci projednávaných žalob, a sice výklad čl. 32 odst. 5 základního nařízení, a konkrétněji otázku, zda musí být úroky na základě tohoto ustanovení zohledněny.
- 49 Zadruhé je jisté pravda, že v případě neexistence ustanovení práva Společenství musí být spory týkající se zpětného vymáhání částek vyplacených v rozporu s právem Společenství rozhodnuty vnitrostátními soudy na základě použití jejich vnitrostátního práva v mezích stanovených právem Společenství v tom smyslu, že pravidla stanovená vnitrostátním právem nesmějí vyústit v praktické znemožnění provedení právní úpravy Společenství a vnitrostátní právo musí být užito způsobem, který ve srovnání s postupem pro rozhodování podobných vnitrostátních sporů není diskriminační (viz rozsudek Soudního dvora ze dne 13. března 2008, Vereniging Nationaal Overlegorgaan Sociale Werkvoorziening a další, C-383/06 až C-385/06, Sb. rozh. s. I-1561, body 48 až 50 a citovaná judikatura). Ačkoli z výše uvedeného nevyhnutelně vyplývá, že všechny vedlejší otázky týkající se vymáhání Italskou republikou částek protiprávně vyplacených z rozpočtu Společenství, které nejsou upraveny ustanoveními práva Společenství, musí být vyřešeny podle příslušných pravidel vnitrostátního práva, takové použití nemůže zpochybnit zásadu zohlednění úroků na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení.

- 50 Konečně zatřetí Komise správně zdůrazňuje, že skutečnost, že platební agentura zahrнула úroky do částek, které jí sdělila, aby vypočítala částky uvedené v rozhodnutí 2008/396 a 2008/394, prokazuje, že není nemožné zahrnout tyto úroky do částek, které členské státy musí vrátit na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení. Dále je třeba konstatovat, že Italská republika nesdělila Komisi součet splatných částek na základě čl. 32 odst. 5 základního nařízení bez kapitalizovaných úroků.
- 51 Z výše uvedeného vyplývá, že Komise se nedopustila nesprávného právního posouzení při výkladu čl. 32 odst. 5 základního nařízení, když měla za to, že při stanovení částek splatných členským státem na základě tohoto ustanovení musí být zohledněny úroky.
- 52 Žaloby tudíž musí být v plném rozsahu zamítnuty.

K nákladům řízení

- 53 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 54 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Italská republika neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (pátý senát)

rozhodl takto:

- 1) **Věci T-274/08 a T-275/08 se spojují pro účely rozsudku.**
- 2) **Žaloby se zamítají.**
- 3) **Italské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Vilaras

Prek

Ciucă

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 22. dubna 2010.

Podpisy.